

største By i Jylland, den er den By, hvor Livet stærkest koncentrerer sig, og Kommunikationerne følgelig ere de bedste. Man er ogsaa i Aarhus i Færd med at bygge en ny Retsbygning og venter blot paa, at denne Sag skal blive afgjort for at bestemme sig til at bygge de Lokaler, som ere nødvendige for, at Retten kan faa sit Sæde der. Der er ingen Tvivl om, at de Retslokaler, som benyttes i Viborg, ville vise sig utilstrækkelige, naar vi skulle til at indføre Offentlighed og Mundtlighed. Vi kunne være sikre paa, at der vil kræves langt større Plads, end der nu behøves ved Behandlingen af Sagerne for Overretten. Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale, at man paa dette Punkt vender tilbage til Kommissionens Forslag. Jeg havde ogsaa med Hensyn til Inddeling af Retskredsene anset Kommissionens Forslag for det bedste, men det vakte ikke nogen Anklang i Udvalget, og vi have derfor ikke fastholdt Forslaget derom. Men vi have dog ment, at der er saa meget, der — uanset den ændrede Inddeling af Retskredsene — taler for at vælge Aarhus i Stedet for Viborg, at vi have ønsket at lade Tinget ved Afstemning afgøre dette Spørgsmaal.

De næste Ændringsforslag ere Nr. 24 og 25 til § 51. De angaa Udtagelsen af Nævninger for Kjøbenhavns Vedkommende. Ifølge det oprindelige Kommissionsforslag skulde Udtagelsen ske af de samlede Kommunalbestyrelser, altsaa Sogneraadene paa Landet og Byraadene i Købstæderne og Kommunalbestyrelserne i Handelspladserne. Saa havde man foreslaaet fra Kommissionsflertallets Side, at for Kjøbenhavns Vedkommende skulde det for saa vidt ogsaa være den samlede Kommunalbestyrelse, som det skulde være et Udvalg bestaaende af to Medlemmer af Borgerrepræsentationen og to af Magistraten, der skulde foretage Udtagelse af Grundlisterne. Under første Behandling i Fjor gjorde jeg opmærksom paa, at det var urimeligt, at Borgerrepræsentationen, der dog altid maa være et Udtryk for Flertallet af Borgerne, ikke skulde have mere Indflydelse end den mere faste Institution, Magistraten, hvoraf de 4 Medlemmer, Borgmestrene, sidde paa deres Pladser paa Livstid eller til de blive saa gamle, at de tage deres Afsked, og det ene Medlem, Overpræsidenten, udnævnes af Kongen, og kun de 4 Raadmænd ere Genstand for hyppigere Valg, nemlig hvert 6te Aar, og derfor i nogen Grad kunne komme til at afspejle de Anskuelser, der næres ude i den store Befolkning. Det

har dog ogsaa Mindretallet i Kommissionen haft Øjet aabent for og henstillede, at man ordnede det noget anderledes, f. Eks. gav Magistraten 2 Medlemmer og Borgerrepræsentationen 5 Medlemmer i Udvalget. Vi have ikke kunnet føle os tilfredsstillede ved Forslaget og have derfor stillet et principalt Forslag til Ændring af § 51, gaaende ud paa, at i Kjøbenhavn skal Valget af Nævninger og Suppleanter foretages paa den Maade, at et Udvalg paa 5 Borgerrepræsentanter og 3 Medlemmer af Magistraten gør Indstilling til Borgerrepræsentationen, hvorefter denne foretager Valget efter Forholdstal. Det er jo et Fremskridt i det Forslag, der nu foreligger, at hele Udvalget er enigt om, at Nævningernes Udtagelse skal ske ved Forholdstal, og det var saa meget lettere at faa det ført igennem, som den højtærede Justitsminister allerede ved 1ste Behandling udtalte sig i Tilslutning til den Tanke, at Valget burde foretages efter Forholdstal. Men i Kjøbenhavn er den almindelige Maade, hvorpaa man behandler saadanne Sager, gerne den, at et Fællesudvalg forbereder Sagerne, og saa slutte Magistraten og Borgerrepræsentationen sig til den. I det foreliggende Tilfælde er der ganske vist ikke taget Hensyn til Magistratens formelle Tilslutning. Men den har allerede derved, at det er den, der kommer til at forberede Arbejdet, og derved, at den tager af sin lille Forsamling 3 Medlemmer i et Udvalg paa 8, en betydelig Indflydelse paa, hvem der bliver udtaget, saa det vil være tilstrækkeligt for den. Man kan derfor meget godt ordne sig saaledes, at man lader Borgerrepræsentationen efter Forholdstal endelig træffe Afgørelsen om Antallet. Det vil være nødvendigt at gaa til en saadan Ordning, thi naar der skal udtages ikke mindre end 1,400, og man har et Udvalg paa 4 Medlemmer, som det er foreslaaet i Regeringens Forslag og tiltraadt af Udvalgets Flertal, kan man sige sig selv, at disse 4 Medlemmer kunne i Virkeligheden ikke øve nogen som helst Kritik over det store Antal, som der vil blive Tale om. Gangen vil blive den, at det vil blive nogle Assistenters eller Fuldmægtiges i Magistraten, som piler en Liste ud, der bliver forelagt af Magistraten for dette Udvalg, og saa kan der maaske være en eller anden, som tilfældigvis kender en, som han slaar ned paa og siger: Jeg tror ikke, at den Mand egner sig til Nævningehvervet, men nogen virkelig Kritik eller noget virkeligt personligt Kendskab kan ikke tænkes. Jeg skal erkende, at det